

Arrest

nr. 174 171 van 5 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. AHMADZADAH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashtoun van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Gazan in het district Khenjan van de provincie Baghlan. Omdat u een weeskind bent kent u uw familienaam niet en werd uw naam door de dienst Vreemdelingenzaken genoteerd als 'Onbekend H.'. Uw vader behoorde tot een groepering genaamd 'Jamiat' en werd gedood toen u ongeveer tien jaar oud was. Twee maanden daarna verdween uw broer Saber en daarop overleed uw moeder aan een hartaanval. Na hun dood verbleef u bij uw oom van vaderskant maar na enige tijd mocht u inwonen bij het gezin van uw oom van moederskant, He., eveneens in het dorp Gazan. Uw oom werkte als tweede luitenant bij de afdeling misdaadbestrijding van de politie. Hij werkte

onder meer in de stad Mazar-e-Sharif en woonde daar ook een tijd. U bleef echter steeds bij zijn gezin in het dorp. U trouwde er met R.K., de dochter van uw oom He.. Zij verblijft momenteel bij haar oom R. in de stad Mazar-e-Sharif. Jaren geleden arresteerde uw oom een talib genaamd J.M.. Deze werd gedurende vier jaar opgesloten in de gevangenis. Na zijn vrijlating werd uw oom één of twee keer door hem bedreigd. Op een nacht kwamen ze naar de woning van uw oom in het dorp en ze schoten hem dood. U was hierbij aanwezig en nadien probeerde u op eigen houtje de daders te zoeken. Een maand na de dood van uw oom diende u een klacht in bij de autoriteiten van het district. Deze vroegen u om met hen samen te werken. U gaf hen informatie over de verblijfplaatsen van de talibs in de bergen. Er was een gevecht tussen de overheid en de taliban dat drie dagen en drie nachten duurde, maar de talibs konden ontkomen. Omdat u zich niet veilig voelde dacht u erover om naar Mazar te verhuizen en daar een job te zoeken. Voor u dat kon doen werd uw woning echter 's nachts aangevallen door J.M. en andere gewapende taliban leden. U kon vluchten door over een muur te springen maar u werd geraakt door een kogel in uw buik. Desondanks slaagde u er in om de woning van een zekere Ra. te bereiken die u naar het ziekenhuis in Jalalabad bracht. Nadat u gedurende vijftien dagen gehospitaliseerd was kwamen agenten van de overheid u ondervragen. Omdat u zich niet veilig voelde vluchtte u uit het ziekenhuis en reisde u naar Europa. Op 29 juni 2015 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over een kopie van uw taskara, kopieën van documenten over de studies en de beroepsactiviteiten van uw oom He. en een Belgisch medisch attest waaruit blijkt dat u littekens hebt op uw lichaam.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p. 1 en CGVS II, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan noch aan uw werkelijke gezinssituatie en de door u verklaarde persoonsgegevens. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld u bij het indienen van uw asielaanvraag op de DVZ dd. 29 juni 2015 aanvankelijk verklaarde M.H. te heten. Tijdens het gehoor met deze zelfde dienst dd. 27 juli 2015 verklaarde u echter dat u uw familienaam niet kent. Toen u op het CGVS om een verduidelijking werd gevraagd antwoordde u dat M. een soort van synoniem is en niet uw familienaam. U stelde dat uw ouders stierven toen u tien jaar oud was en dat u uw familienaam niet kunt achterhalen (CGVS I, p. 2 en 4). Nochtans woonde u erna nog een jaar bij uw oom van vaderskant en werd u daarna opgevoed door uw oom van moederskant. Dat u dus uw familienaam nooit gekend zou hebben is dus allerminst aannemelijk. Bovendien onderhoudt u vanuit België nog steeds contact via facebook met uw echtgenote en met vrienden uit uw district. Bovendien woont uw oom van vaderskant nog steeds in uw dorp van herkomst (CGVS, p. 7). Er kan dan ook gesteld worden dat u wel degelijk in de mogelijkheid verkeert om uw familienaam te achterhalen. Treffend in dit verband is ook dat u niet weet wat de familienaam is van He., uw oom van moederskant bij wiens gezin u opgroeide, maar dat u wel de familienaam, met name K., kent van uw echtgenote die de dochter is van deze oom (CGVS I, p. 5 en 6). U beschikt

trouwens ook over een kopie van uw taskara, maar u weet niet of er een familienaam of pseudoniem op vermeld wordt, u stelde dat het mogelijk is dat er M. staat (CGVS I, p. 2). Zelfs al zou u door uw beperkte scholing niet in staat zijn om te lezen wat er op uw taskara staat geschreven kan toch verwacht worden dat u dit had proberen te achterhalen bijvoorbeeld door het te laten lezen door andere Afghanen in België of door uw raadsman.

Over uw vader stelde u dat hij behoorde tot een groepering genaamd Jamiat, dat hij gewapend was, mensen onder zich had en gedood werd door de taliban (CGVS I, p. 5). U had geen verdere informatie over de activiteiten van uw vader en de omstandigheden van zijn dood, hetgeen eveneens vragen oproept (CGVS I, p. 5). De volledige naam van de groepering Jamiat kende u niet en u wist ook niet of dit een Pashtoun partij is. Gevraagd wie de leider was van Jamiat voor uw vertrek stelde u eerst dat u het niet wist om dan te antwoorden Rabbani, Hekmatyar, Ahmad Shah Masoud (CGVS, p. 5 en 9). Van deze drie was enkel Burhanuddin Rabbani een leider van de partij Jamiat-e Islami. Ook in dit verband dient gesteld dat er kan verwacht worden dat u meer informatie zou gevraagd hebben aan uw familie over de activiteiten van uw vader en de omstandigheden van diens overlijden.

Van een asielzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct en volledig inlicht over zijn identiteit en familiale situatie.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst niet volstaan om uw verblijf daar aannemelijk te maken. Uw verklaringen hierover vertonen immers significante lacunes die tevens doen vermoeden dat u de zaken die u wel weet gewoon van buiten hebt geleerd.

Tijdens het eerste gehoor werd u tot twee maal toe gevraagd of uw eigen dorp onderverdeeld is in kleinere dorpen of subdorpen. U antwoordde toen ontkennend (CGVS I, p. 4). Uit de informatie van het CGVS blijkt echter dat uw dorp onderverdeeld is in twee delen of subdorpen. Toen u hier tijdens het tweede gehoor mee geconfronteerd werd bevestigde u dat uw dorp inderdaad uit twee subdorpen bestaat (CGVS II, p. 3). Toen u gevraagd werd waarom u dit niet eerder had vermeld antwoordde u dat u er niet op had gelet hetgeen niet als uitleg kan worden weerhouden temeer omdat de vraag u tijdens het eerste gehoor twee keer werd gesteld (CGVS I, p. 4 en CGVS II, p. 3). Bovenstaande doet tevens vermoeden dat u tussen het eerste en het tweede gehoor nog zaken hebt opgezocht. Op de vraag om iets te vertellen over uw eigen dorp Gazan begon u de hoofdwegen in uw district op te sommen en legde u uit waar deze naartoe gaan. Toen u er op gewezen werd dat u gevraagd was om over uw dorp te vertellen antwoordde u dat er in uw dorp een rivier, velden en huizen zijn (CGVS I, p. 4). Dit zijn geen adequate en doorleefde verklaringen over een plaats waar u uw ganse leven zou hebben gewoond. Bovenstaande lacune kan niet verschoond worden door uw lage scholingsgraad gezien deze rechtsreeks betrekking heeft op uw leven in het dorp waar u geboren en getogen zou zijn.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw geografische kennis van uw regio ernstig tekort schiet. U slaagde er doorheen de gehoren weliswaar in een heel aantal plaatsnamen op te noemen maar u kon bijvoorbeeld de vraag naar omliggende districten en provincies van Khinjan niet correct beantwoorden. Aanvankelijk repliceerde u op deze vraag dat Banu, Deh Salab en Pole Hesar dicht bij Khinjan liggen en dat dit allemaal districten zijn van de provincie Baghlan (CGVS II, p. 4). Toen er nogmaals gevraagd werd of bovenvermelde plaatsen aan uw district grenzen antwoordde u totaal naast de kwestie door gewoon te stellen dat er verschillende richtingen zijn die naar Dushi gaan en andere (CGVS II, p. 5). Toen er voor de derde keer gevraagd werd welke districten en provincies er aan Khinjan grenzen antwoordde u Dushi, Banu, Jabal Saraj en de provincies Samangan en Kunduz (CGVS II, p. 5). In werkelijkheid echter zijn het de districten Dushi, Anadarab en Tala wa Barfak, alsook districten Shinwari en Salang van de provincie Parwan die aan Khinjan grenzen. Jabal Saraj is een district van de provincie Parwan terwijl u verkeerdelijk stelde dat het zelf een provincie is (CGVS, p. 6). Banu is overigens geen district. Voorts verklaarde u op het CGVS dat uw echtgenote in de stad Mazar-e-Sharif verblijft en dat u er zelf ook eens geweest bent. Gevraagd om de weg naar Mazar te beschrijven noemde u gewoon Mazar, Kunduz en Badakshan. Op de vraag naar de afstand tussen uw district en Mazar stelde u dat er provincies tussen zijn zoals Samangan, Mazar en Baghlan zelf (CGVS I, p. 12). De stad Mazar-e Sharif is echter gelegen in de provincie Balkh. Dat u deze laatste niet spontaan genoemd hebt wijst opnieuw op het ingestudeerde karakter van uw kennis. De weg van Baghlan naar Mazar loopt trouwens geenszins via de provincie Badakshan, hetgeen u dan ook corrigeerde in de loop van het tweede gehoor. Op de vraag of er een weg was van uw district naar een andere provincie antwoordde u immers dat er een weg loopt naar Kunduz die via Samangan naar Mazar gaat (CGVS II, p. 5).

Geconfronteerd met het begrip PRT (Provincial Reconstruction Team) kon u enkel zeggen dat het een organisatie was van buitenlanders waarvan u de nationaliteit niet kent. U voegde toe dat er Duitsers en Amerikanen in uw provincie werkten (CGVS I, p. 13). In werkelijkheid waren eerst de Nederlandse troepen en daarna de Hongaren actief in de PRT in uw provincie. De benaming Mili Paivastoun

(National Solidarity Program) zei u dan weer helemaal niets. Nochtans is deze organisatie ook actief in uw provincie en zelfs in het district Khenjan. U wist wel dat er twee jaar geleden gewerkt werd aan de weg naar Banu en dat deze deels geasfalteerd werd. Gevraagd of het werk was afgemaakt voor uw vertrek moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 5). Van enige problemen tijdens deze werkzaamheden had u ook niets opgemerkt (CGVS II, p. 5 en 6). Nochtans werden de werken stilgelegd wegens een vertraging bij de vrijmaking van de nodige fondsen waardoor ontevreden bewoners protesteerden. Gevraagd of er de jaren voor uw vertrek incidenten plaatsvonden in uw district antwoordde u dat u er zich geen herinnert (CGVS II, p. 7). Het enige incident dat u kon noemen was de moord op een timmerman genaamd Zia door de taliban. Deze moord vond echter plaats nadat u in België was aangekomen (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 6 en 7). Dat u niets kunt vertellen over incidenten in uw regio is helemaal niet aannemelijk, daar de situatie in uw provincie over het algemeen als bijzonder volatiel wordt omschreven. Bovendien werkte u volgens uw verklaringen als fruitverkoper aan de kant van een hoofdweg waar chauffeurs stopten om bij u te kopen (CGVS I, p. 9 en 10). Er kan dan ook worden verwacht dat u beter op de hoogte zou zijn van zaken die gebeurden in uw regio.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat tijdens het eerste gehoor op het CGVS bleek dat u in het geheel niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender.

U verklaarde immers zelf dat u deze niet kan gebruiken. Gevraagd om de Afghaanse maanden van het jaar op te sommen antwoordde u dat u niets weet over die twaalf maanden en voegde u de namen toe van de eerste drie maanden van het jaar namelijk hamal, sawr en jawza. Toen er nogmaals gevraagd werd of dit alles was wat u wist antwoordde u bevestigend. Toen er daarop gevraagd werd welke maand het was op het moment van het eerste gehoor wist u opmerkelijk genoeg wel dat het iets als sonbola was (CGVS I, p. 3). Daarna verklaarde u echter verkeerdelijk dat de zomer begint in de maand hamal (CGVS I, p. 9). U stelde voorts dat uw vader gronden bezat in Afghanistan waar rijst en tarwe op werd geteeld. Hoewel u kon antwoorden op de vraag naar het jaarlijks inkomen van deze gronden kon u niet zeggen in welke maanden deze gewassen geoogst worden, u zei dat het beiden in de zomer was. De rijst wordt in uw regio echter pas geoogst in de herfst (CGVS I, p. 8). Indien u werkelijk uw ganse leven in een dorpsgemeenschap zou zijn grootgebracht kan verwacht worden dat u van dergelijke zaken op de hoogte zou zijn. Tijdens het tweede gehoor kon u dan plots wel zeggen dat de frambozen in uw regio rijp zijn in de maanden jawza en saratan en dat de appels geoogst worden in de maanden asad en sonbola, hetgeen hoogst opmerkelijk is gelet op de verklaringen die u aflegde tijdens het eerste gehoor (CGVS II, p. 2).

De door u voorgelegde documenten (een kopie van een taskara alsook kopieën van attesten over de beroepsactiviteiten en opleidingen van uw oom He.) kunnen aan bovenvermelde vaststellingen niets wijzigen. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Bovendien bleek u niet op de hoogte te zijn van de inhoud van deze documenten die u nochtans zelf voorlegde ter staving van uw verklaringen. Op de vraag waar uw oom gestudeerd had antwoordde u immers dat u niet wist waar hij precies gestudeerd had maar dat u meende dat het in zijn eigen regio was (CGVS, p. 14). Uit de door u voorgelegde kopieën blijkt echter dat uw oom een opleiding volgde in Moskou. Door uw desinteresse in uw eigen bewijsstukken wordt uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnd. Uit het medisch attest blijkt tot slot niet waar en in welke omstandigheden u de littekens hebt opgelopen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khenjan gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Khenjan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Betreffende deze feiten dient trouwens nog opgemerkt te worden dat het weinig aannemelijk is dat u tijdens de aanval door de taliban op uw woning wist te vluchten en tien minuten kon rennen al bloedend met een kogel in uw buik (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 11). Bevreemdend is ook dat u, hoewel u vreesde voor uw leven, niet meteen naar de stad Mazar-e Sharif vluchtte waar uw echtgenote familie heeft en waar ze momenteel nog verblijft (CGVS I, p. 15).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan, uw familiale situatie en uw werkelijke naam.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 15 september 2015 en 14 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het tweede gehoor (CGVS II, p. 15) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef echter vasthouden aan uw herkomst uit het dorp Gazan in het district Khenjan van de provincie Baghlan. U stelde dat u nergens anders geweest bent en voegde toe dat u nooit buiten Afghanistan hebt gewoond (CGVS II, p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat zijn uitgebreide verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst op erg subjectieve wijze werden beoordeeld. Hij stelt dat er *in casu* wel degelijk voldoende elementen zijn om vast te stellen dat hij de nodige inspanning heeft geleverd om zijn nationaliteit en zijn werkelijke verblijfplaats voor zijn komst naar België aan te tonen. Hij gaf precieze informatie over zijn familieleden, met name over zijn echtgenote en zijn oom langs moederszijde. Op belangrijke vragen van de *protection officer* inzake zijn herkomst kon hij nuttige en uitgebreide antwoorden geven. Uit de gehoorverslagen blijkt dat hij veel kennis heeft over Afghanistan en over zijn regio van herkomst. Tijdens zijn tweede gehoor heeft hij nog meer informatie aangereikt en een aantal zaken gepreciseerd en verhelderd. Hij stelt dat er ten onrechte van wordt uitgegaan dat hij tussen het eerste en het tweede gehoor "zaken" zou hebben opgezocht. Hij meent dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de voor verzoeker gunstige verklaringen. Verzoeker geeft een reeks elementen weer die hij heeft verklaard met betrekking tot zijn regio van herkomst. Hij wijst erop dat ook rekening moet worden gehouden met zijn jonge leeftijd (tien jaar) waarop hij zijn ouder heeft verloren, dat hij nadien hout van de bergen moest halen en dat hij dus als kwetsbaar weeskind bij zijn oom langs vaderszijde geen goede behandeling kreeg en nauwelijks onderwijs heeft genoten (pas vanaf zijn twaalfde) en vooral thuis diende te blijven. Daar hij in een geïsoleerde omgeving opgroeide, lijkt een uiterst strikte toepassing van een "redelijkerwijs te verwachten kennisniveau" uitgesloten als methode om zijn land en regio van herkomst vast te stellen, aldus verzoeker. Tevens meent hij dat de kennis die *in concreto* van een persoon met zo een profiel ook in rekening moet worden gebracht. Hij verwijst naar een aantal aspecten die hij tijdens zijn gehoren uiteenzette. Hij meent dat dit een overtuigende lijst is van elementen waarover hij kennis heeft en die relevant zijn om de geloofwaardigheid van zijn herkomst te bepalen. Hij herhaalt zijn individuele situatie, meer bepaald zijn profiel als ongeschoolde kraamverkoper die als weeskind geïsoleerd werd van zijn leeftijdgenoten en opgroeide in een weinig stimulerende omgeving. Hij stelt dat voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Verder voert verzoeker aan dat verweerder een te grote nadruk legt op het belang van een algemene, geografische wegbeschrijving en andere feitenkennis, "*die onduidelijk kunnen zijn overgekomen, maar onvoldoende doorslaggevend kunnen om correct de geloofwaardigheid van de afkomst van verzoeker te bepalen.*" De stelling dat zijn geografische kennis zou tekortschieten, is volgens hem onjuist. Hij stelt erin te slagen een aantal plaatsnamen op te noemen en precieze en aanvullende informatie te verschaffen waarnaar verweerder peilde. Dat hij geen exacte informatie kan produceren over andere districten en provincies kan hem niet kwalijk worden genomen, rekening houdend met zijn profiel en met het feit dat hij maar één keer naar Mazar is geweest. Hij wijst erop dat hij de plaatsen dichtbij zijn district kan situeren en stelt vast dat de plaatsen Dushi, Jabal, Dehe Salah, Banu en de provincies Samangan en Kunduz zich rondom zijn regio situeren, hetgeen des te meer zijn geografische kennis aantoont.

Vervolgens stelt verzoeker dat het niet onaannemelijk is, gelet op zijn profiel en de situatie toen hij tien jaar oud was, dat hij niet weet wat zijn familienaam is. Hij verwijst naar informatie waaruit volgens hem blijkt dat Afghanen traditioneel enkel een voornaam gebruiken en in het algemeen geen familienaam hebben. Tevens wijst hij erop dat verweerder enerzijds stelt dat verzoeker zijn taskara diende te laten lezen door andere Afghanen in België of door zijn raadsman en anderzijds verwijst naar de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten en lijkt te stellen dat de voorgelegde taskara niet authentiek zou zijn. Afgezien van het feit dat verzoeker heel erg is gesteld op zijn privacy en dat zijn raadsman geen beëdigde of sociale tolk is, onderstreept verzoeker dat verweerder zelf over de nodige

middelen beschikt om hem te helpen. Hij meent dat verweerder voorbijgaat aan zijn medewerkingsplicht en verwijst dienaangaande naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee kaarten (stukken 2 en 3) en twee documenten met betrekking tot namen in Afghanistan (stukken 4 en 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn oom langs moederszijde, bij wie hij woonde, een talib arresteerde, die na zijn vrijlating zijn oom heeft gedood. Verzoeker diende klacht in. De autoriteiten vroegen om met hen samen te werken, waarop verzoeker informatie verschaftte over de talibs in de bergen. Vervolgens werd ook hij ook door deze talib bedreigd en aangevallen, waarna hij zijn land van herkomst ontvluchtte. In de bestreden beslissing oordeelt verweerder dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan, aan zijn gezinssituatie en aan de door hem verklaarde persoonsgegevens, gelet op (i) zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) over zijn (familie)naam, (ii) zijn gebrekkige kennis over de activiteiten en de dood van zijn vader, (iii) zijn lacunaire verklaringen over zijn regio van herkomst, (iv) zijn gebrekkige kennis van de Afgaanse kalender, en (v) het feit dat de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Verweerder oordeelt verder dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers afkomst uit het district Khenjan in de provincie Baghlan, evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat onlosmakelijk met zijn regio van herkomst is verbonden. Verweerder merkt ook op dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker nog tien minuten zou rennen met een kogel in zijn buik en dat het niet aannemelijk is dat hij niet meteen naar Mazar-i-Sharif vluchtte waar zijn echtgenote familie heeft en waar zij momenteel nog verblijft.

Aangaande verzoekers persoonsgegevens stelt verzoeker dat het niet onaannemelijk is dat hij zijn familienaam niet kent, gelet op zijn profiel en zijn situatie toen hij tien jaar oud was. In de bestreden beslissing wordt er evenwel terecht op gewezen dat verzoeker na het overlijden van zijn ouders nog een jaar bij zijn oom langs vaderszijde zou hebben gewoond en vervolgens bij een oom langs moederszijde met wiens dochter, waarvan hij de familienaam wél kent terwijl hij deze van haar vader niet zou kennen, hij gehuwd is. Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoeker zijn familienaam niet zou kennen omdat hij zijn ouders op tienjarige leeftijd verloor. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een tienjarige de eigen familienaam kent, daar dit een leeftijd is waarop de jaren des ondersheids reeds zijn aangebroken. Dit klemt des te meer daar verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag op de DVZ op 29 juni 2015 verklaarde dat zijn familienaam "M." is (administratief dossier, stuk 15). Dat dit slechts een synoniem zou zijn, zoals verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS, blijkt geenszins uit hetgeen hij verklaarde bij het indienen van zijn asielaanvraag. Hoe dan ook wordt er in de bestreden beslissing eveneens terecht op gewezen dat verzoeker nog steeds contact heeft met familieleden in zijn land van herkomst, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat het voor hem niet onmogelijk is om zijn familienaam te weten te komen. Tevens legde hij zijn taskara neer (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), doch tijdens zijn gehoor verklaarde hij niet te weten of zijn familienaam erop wordt vermeld. Redelijkerwijze kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij een grondige kennis heeft van de inhoud van de documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas en zijn identiteit neerlegt. Een beperkte scholing doet hieraan geen afbreuk, daar kan worden aangenomen dat verzoeker zich laat informeren over de inhoud van zijn documenten. In asielzaken berust de bewijslast

immers bij de asielzoeker zelf. De informatie die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt (stukken 4 en 5) en waaruit blijkt dat Afghanen de voornaam gebruiken en vaak geen familienaam hebben, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoeker gaf immers bij het indienen van zijn asielaanvraag wel degelijk een familienaam op, vermeldde ook de familienaam van zijn echtgenote en slaagt er niet in *in concreto* een aannemelijke verklaring te bieden voor het feit dat hij plots stelt zijn familienaam niet te kennen en dat hij de familienaam van zijn oom langs moederszijde niet kent terwijl dit de vader van zijn echtgenote wiens familienaam hij wel kent. Uit verzoekers handelswijze en verklaringen blijkt dat hij tracht belangrijke informatie met betrekking tot zijn identiteit en familiale situatie voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens terecht vastgesteld dat verzoekers kennis over zijn vader en diens overlijden eveneens gebrekkig is: *"Over uw vader stelde u dat hij behoorde tot een groepering genaamd Jamiat, dat hij gewapend was, mensen onder zich had en gedood werd door de taliban (CGVS I, p. 5). U had geen verdere informatie over de activiteiten van uw vader en de omstandigheden van zijn dood, hetgeen eveneens vragen oproept (CGVS I, p. 5). De volledige naam van de groepering Jamiat kende u niet en u wist ook niet of dit een Pashtoun partij is. Gevraagd wie de leider was van Jamiat voor uw vertrek stelde u eerst dat u het niet wist om dan te antwoorden Rabbani, Hekmatyar, Ahmad Shah Masoud (CGVS, p. 5 en 9). Van deze drie was enkel Burhanuddin Rabbani een leider van de partij Jamiat-e Islami. Ook in dit verband dient gesteld dat er kan verwacht worden dat u meer informatie zou gevraagd hebben aan uw familie over de activiteiten van uw vader en de omstandigheden van diens overlijden."* Deze gebrekkige kennis toont eens te meer aan dat verzoeker belangrijke informatie met betrekking tot zijn identiteit en familiale situatie voor de Belgische asielinstanties wenst verborgen te houden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Het achterhouden van informatie over zijn identiteit en familiale situatie doet bovendien eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Immers, verzoeker verklaarde dat hij na het overlijden van zijn ouders uiteindelijk bij zijn oom langs moederszijde ging wonen, die vermoord werd omwille van de arrestatie van een talib, hetgeen ertoe leidde dat verzoeker klacht indiende, dat hem werd gevraagd mee te werken met de autoriteiten en waardoor hij uiteindelijk zelf door deze talib werd bedreigd. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn familiale situatie zoals deze door verzoeker wordt geschetst, gelet op het achterhouden van informatie, komen ook de gevolgen van deze situatie, namelijk het inwonen bij zijn oom en uiteindelijk de bedreiging door een talib, op de helling te staan.

Aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt nog eens te meer afbreuk gedaan door het feit dat hij er niet in slaagt zijn afkomst uit het district Khenjan in de provincie Baghlan aannemelijk te maken. Dienaangaande dient alvast opgemerkt dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift verwijst naar een hele reeks elementen die hij met betrekking tot zijn regio van herkomst volgens hem wél correct heeft weergegeven of waaromtrent hij voldoende informatie heeft gegeven, zodat hij meent dat hij voldoende inspanningen heeft geleverd om zijn herkomst en zijn recente verblijfplaatsen aannemelijk te maken. Verzoeker brengt evenwel geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of

dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing meermaals erkend dat verzoeker op bepaalde vragen inderdaad een correct antwoord gaf, doch enerzijds zijn vele van zijn antwoorden slechts gedeeltelijk correct dan wel onvolledig en anderzijds maakt de frappante gebrekkigheid of onjuistheid van zijn kennis op andere vlakken dat hetgeen hij wél wist, ingestudeerd voorkomt, temeer daar verzoeker tijdens zijn tweede gehoor kennis tentoonspreidde die hij tijdens zijn eerste gehoor ontbeerde.

Zo ontkende verzoeker tijdens zijn eerste gehoor dat zijn dorp onderverdeeld is in kleinere dorpen of subdorpen, terwijl hij tijdens zijn tweede gehoor plots bevestigt dat zijn dorp uit twee subdorpen bestaat. Wanneer hem gevraagd werd iets meer te vertellen over zijn dorp, komt hij niet verder dan de vage en niet-doorleefde verklaring dat er in zijn dorp een rivier, velden en huizen zijn. Eveneens ontbeert het verzoeker aan afdoende kennis wanneer hem gevraagd werd naar PRT (Provincial Reconstruction Team) en Mili Paiwastoun (National Solidarity Program). Hoewel hij weet heeft van een brug naar Banu, blijkt hij niet op de hoogte te zijn van een incident tijdens het aanleggen ervan, noch kan hij met zekerheid zeggen of deze brug afgewerkt was voor zijn vertrek. Tijdens zijn eerste gehoor verklaarde verzoeker dat hij de Afghaanse kalender niet kan gebruiken, terwijl hij tijdens zijn tweede gehoor plots de Afghaanse namen van de maanden waarin frambozen rijp zijn in zijn regio en waarin appels worden geoogst, kan weergeven. Dit klemt des te meer daar hij tijdens zijn eerste gehoor niet correct kon aangeven wanneer rijst en tarwe op de gronden van zijn vader worden geteeld. In de bestreden beslissing wordt er voorts terecht op gewezen dat verzoekers kennis van de veiligheidssituatie in zijn beweerde regio van herkomst ondermaats is, temeer daar de provincie Baghlan een volatiele veiligheidssituatie kent: *“Gevraagd of er de jaren voor uw vertrek incidenten plaatsvonden in uw district antwoordde u dat u er zich geen herinnert (CGVS II, p. 7). Het enige incident dat u kon noemen was de moord op een timmerman genaamd Zia door de taliban. Deze moord vond echter plaats nadat u in België was aangekomen (CGVS I, p. 13 en CGVS II, p. 6 en 7). Dat u niets kunt vertellen over incidenten in uw regio is helemaal niet aannemelijk, daar de situatie in uw provincie over het algemeen als bijzonder volatiel wordt omschreven. Bovendien werkte u volgens uw verklaringen als fruitverkoper aan de kant van een hoofdweg waar chauffeurs stopten om bij u te kopen (CGVS I, p. 9 en 10). Er kan dan ook worden verwacht dat u beter op de hoogte zou zijn van zaken die gebeurden in uw regio.”*

Waar verzoeker er in onderhavig verzoekschrift en onder verwijzing naar twee bijgevoegde kaarten (stukken 2 en 3) op wijst dat hij enkele plaatsnamen rond zijn regio kon weergeven, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoeker foutieve verklaringen aflegde omtrent deze plaatsen: *“Vervolgens dient er op gewezen te worden dat uw geografische kennis van uw regio ernstig tekort schiet. U slaagde er doorheen de gehoren weliswaar in een heel aantal plaatsnamen op te noemen maar u kon bijvoorbeeld de vraag naar omliggende districten en provincies van Khinjan niet correct beantwoorden. Aanvankelijk repliceerde u op deze vraag dat Banu, Deh Salab en Pole Hesar dicht bij Khinjan liggen en dat dit allemaal districten zijn van de provincie Baghlan (CGVS II, p. 4). Toen er nogmaals gevraagd werd of bovenvermelde plaatsen aan uw district grenzen antwoordde u totaal naast de kwestie door gewoon te stellen dat er verschillende richtingen zijn die naar Dushi gaan en andere (CGVS II, p. 5). Toen er voor de derde keer gevraagd werd welke districten en provincies er aan Khinjan grenzen antwoordde u Dushi, Banu, Jabal Saraj en de provincies Samangan en Kunduz (CGVS II, p. 5). In werkelijkheid echter zijn het de districten Dushi, Anadarab en Tala wa Barfak, alsook districten Shinwari en Salang van de provincie Parwan die aan Khinjan grenzen. Jabal Saraj is een district van de provincie Parwan terwijl u verkeerdelijk stelde dat het zelf een provincie is (CGVS, p. 6). Banu is overigens geen district. Voorts verklaarde u op het CGVS dat uw echtgenote in de stad Mazar-e-Sharif verblijft en dat u er zelf ook eens geweest bent. Gevraagd om de weg naar Mazar te beschrijven noemde u gewoon Mazar, Kunduz en Badakshan. Op de vraag naar de afstand tussen uw district en Mazar stelde u dat er provincies tussen zijn zoals Samangan, Mazar en Baghlan zelf (CGVS I, p. 12). De stad Mazar-e Sharif is echter gelegen in de provincie Balkh. Dat u deze laatste niet spontaan genoemd hebt wijst opnieuw op het ingestudeerde karakter van uw kennis. De weg van Baghlan naar Mazar loopt trouwens geenszins via de provincie Badakshan, hetgeen u dan ook corrigeerde in de loop van het tweede gehoor. Op de vraag of er een weg was van uw district naar een*

andere provincie antwoordde u immers dat er een weg loopt naar Kunduz die via Samangan naar Mazar gaat (CGVS II, p. 5).” Uit de bij het verzoekschrift gevoegde kaarten valt geenszins op te maken of het om districten, provincies of een andere ligging gaat dan hetgeen uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“De door u voorgelegde documenten (een kopie van een taskara alsook kopieën van attesten over de beroepsactiviteiten en opleidingen van uw oom He.) kunnen aan bovenvermelde vaststellingen niets wijzigen. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verspreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas. Bovendien bleek u niet op de hoogte te zijn van de inhoud van deze documenten die u nochtans zelf voorlegde ter staving van uw verklaringen. Op de vraag waar uw oom gestudeerd had antwoordde u immers dat u niet wist waar hij precies gestudeerd had maar dat u meende dat het in zijn eigen regio was (CGVS, p. 14). Uit de door u voorgelegde kopieën blijkt echter dat uw oom een opleiding volgde in Moskou. Door uw desinteresse in uw eigen bewijsstukken wordt uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnd. Uit het medisch attest blijkt tot slot niet waar en in welke omstandigheden u de littekens hebt opgelopen.” Verzoeker toont geenszins in concreto aan dat deze motieven onjuist zijn of dat deze documenten onvoldoende zouden zijn onderzocht door verweerder.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Tevens is het mogelijk dat verzoeker in een derde land een andere nationaliteit of verblijfsstatus heeft verworven. Hoger is immers reeds komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst en profiel, zodat de Belgische asielinstanties in het ongewisse zijn over verzoekers doen en laten vóór zijn komst naar België.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk

documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Khost, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust en verkeert de Raad in de onmogelijkheid, door verzoekers toedoen, na te gaan wat verzoekers (recente) verblijfplaatsen zijn. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker zelf meent dat hij nood heeft aan internationale bescherming, gelet op zijn bedrieglijke verklaringen over zijn herkomst. Indien verzoeker immers meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toen, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de asielinstanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn voorgaande verblijfplaatsen en eventuele andere nationaliteiten of verblijfsstatussen waarover hij beschikt(e). In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gesteld als volgt:

“U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 15 september 2015 en 14 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het tweede gehoor (CGVS II, p. 15) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef echter vasthouden aan uw herkomst uit het dorp Gazan in het district Khenjan van de provincie Baghlan. U stelde dat u nergens anders geweest bent en voegde toe dat u nooit buiten Afghanistan hebt gewoond (CGVS II, p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.”

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER